اثر نوع ریزنمونه و تنظیم کننده های رشد گیاهی بر اندام زایی مستقیم زنبق مردابی بومی ایران (Iris pseudacorus Linn, Syn. I. acoroides Spach, I. flava Tornab.)

حمید رضا بیات (۱)، مرتضی خوشخوی (۲)، مصطفی عرب (۱) روح اله حیدری هایی (۱) ۱- گروه علوم باغبانی، پردیس کشاورزی ابوریحان، دانشگاه تهران، ۲- بخش علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز

بذر های زنبق مردابی پس از گندزدایی در محیط کشت پایه موراشیگی و اسگوگ (MS) بدون تنظیم کننده رشد کشت داده شدند. پس از گذشت هشت هفته قسمت های مختلف گیاه مادری از جمله برگ، ریشه های اولیه، ریشه های ثانویه و فاصله بین ریشه ها و پاهنگ (طوقه) به عنوان ریزنمونه به محیط کشت MS حاوی (۳۰ گرم در لیتر) سوکروز، (۲۰۰ میلی گرم در لیتر) ال-پرولین، (۱، ۲، ۳، ٤ و ٥ میلی گرم در لیتر) ٦- بنزیل آمینوپورین (BAP) و (۰ و ٥/۰ میلی گرم در لیتر) ۲-٤ دی کلروفنوکسی استیک اسید (2,4-D) در غالب آزمایش فاکتوریل با طرح کامل تصادفی منتقل و در دمای ۲±٥۲ در جه سانتی گراد و نور کم ۳۵ میکرومول بر متر مربع بر ثانیه نگهداری شدند. پس از گذشت ۲ هفته شاخساره های نابجا از ریزنمونه های پاهنگ در محیط حاوی ۳ میلی گرم در لیتر BAP بدون G4-D مشاهده شدند این در حالی بود که دیگر تیمارها بدون تغییر باقی ماندند و در

مقدمه

زنبق بزرگترین جنس تیره Iridaceae است، که شامل بیش از ۳۰۰ گونه می باشد. زنبق مردابی (Iris psudacorus) از جمله گیاهان علفی چند ساله است که امروزه گونه های اهلی آن کاربرد زیادی دارد از جمله به عنوان گل های شاخه بریدنی، استفاده در فضای سبز و باغچه ها، حاشیه آب نماها، مردابها وحوضچه ها، کاهش بار میکروبی فاضلاب ها و نیز دارای خواص دارویی فراوانی می باشد. افزایش این گیاه از طریق تقسیم نیساگ (ساقه زیرزمینی) جهت تولید گیاه بالغ چند سال طول می کشد. بذرها بسیار هتروزیگوت و دارای خفتگی هستند. اما در کشت بافت زمان گیاه افزایی کوتاه می باشد و میتوان پایه های عاری از ویروس تولید کرد. روش های کشت بافت و یاخته در زنبق رو به افزایش است، که در همه روش ها از یک پایه مادری با کیفیت بالا استفاده می شود (کامو و همکاران^۱، ۱۹۹۰).

مواد و روشها

در این پژوهش از بذرهای جمع آوری شده از کپسول های رسیده پایه مادری زنبق مردابی (Iris psudacorus) که در مازندران کشت و کار شده و در کلکسیون پردیس ابوریحان جمع آوری شده بودند، استفاده شد. بذر ها پس از خراش دهی با کاغذ سنباده جهت گندزدایی به مدت ۲۰ دقیقه در محلول NaOCl ۲٪ و چند قطره توئین ۲۰به منظور افزایش تماس ماده سترون کننده در یک بطری سرپوشیده غوطه ور و پس ازگندزدایی با آب مقطر سترون شستشو شدند. سپس بذرها به محیط کشت

¹. Kamo *et al*.

MS (موراشیگی و اسکوگ^۱، ۱۹٦۲) بدون تنظیم کننده رشد منتقل و در دمای ۲±۲۵ درجه سانتی گراد نگهداری شدند . پس از هشت هفته از برگ، ریشه های اولیه و ثانویه و پاهنگ (طوقه) گیاهچه های حاصل ریزنمونه های سترون تهیه و به محیط کشت MS شامل مواد معدنی و آلی محتوای ۳۰ گرم سوکروز، ۲۰۰ میلی گرم ال- پرولین، به همراه تنظیم کننده های رشد (۱، ۲، ۳، ٤ و ٥ میلی گرم) BAP و (۰ و ٥/۰ میلی گرم در لیتر) 2.4-D در غالب آزمایش فاکتوریل در طرح کامل تصادفی منتقل شدند، PH محیط ها روی۸/۵ تنظیم شد و بعد از اضافه کردن ۷ گرم در لیتر آگارآگار در دمای ۱۲۱درجه سانتی گراد و فشار ۲/۱ کیلوگرم بر متر مربع به مدت۲۰ دقیقه اتوکلاو شدند. نمونه ها در دمای ۲±۲۵ درجه سانتی گراد و نور کم ۳۵ میکرومول بر متر مربع بر ثانیه نگهداری شدند .

نتايج و بحث

پس از گذشت دو هفته شاخساره های نابجا از ریزنمونه های پاهنگ مشاهده شدند و در دیگر ریزنمونه ها تغییری بجز قهوه ای شدن و رشد بدشکل حاصل نشد. با این که کشت بافت در تک لپه ای ها به مراتب سخت تر از دو لپه ای ها می باشد (کامو و همکاران، ۱۹۹۰) اما باززایی به نوع اندام و میزان هورمون، سن اندام یا بافت وابسته است. برای مثال گل های نا بالغ بهترین نوع منبع ریزنمونه جهت باززایی در زنبق *I. ensata بو*ده است (ایچیهاشی و کاتو⁷، ۱۹۸۲) . در این پژوهش بهترین شاخساره در محیط حاوی ۳ میلی گرم در لیتر BAP بدون Z,4-D مشاهده شد این در حالی بود که در دیگر غلظت ها ریزنمونه ها بدون تغییر باقی مانده بودند. در محیط حاوی 2,4-D شاخساره های بد شکل به وجود آمده بود. گزارش شده است که سایتوکینین ها شاخه زایی را افزایش می دهند اما کر2,4-D از شاخه زایی ممانعت می کند (بولتنکف و زارمبو⁷، ۲۰۰۵) که یافته های این پژوهش با نتایج

منابع

Boltenkov, E. V. & Zarembo, E. V. 2005. In vitro regeneration and callogenesis in tissue culture of floral organs of the genus *Iris* (Iridaceae). Biol. Bull. 32:138-142

Ichihashi, S. & Kato, S. 1986. Clonal propagation of Iris kaempferi by means of flower organ culture. Bull. Aichi. Univ. Edu. 35:135–143.

Kamo, K. Chen, J. & Lawson, R. 1990. The establishment of cell suspension cultures of

gladiolus that regenerate plants, in vitro cell development. Biol. Plant 26:425-430.

Murashige, T. & Skoog, F. 1962. A revised medium for rapid growth and bioassays with tobacco tissue cultures. Plant Physiol.15:479-473.

Types and Plant Growth Regulator on Direct Organogenesis of Iranian Effects of Explant Iris (Iris pseudacorus Linn., Syn. I. acoroides Spach., I. flava Tornab.)

². Murashige & Skoog

Boltenkov & Zarembo.²

¹. Ichihashi & Kato

H. Bayat¹, M. Khosh-Khui², M. Arab¹, R. Heidarihaee¹

1. Department of Horticultural Sciences, College of Abooraihan, University of Tehran, Tehran, Iran.

2. Department of Horticultural Sciences, College of Agriculture, Shiraz University, Shiraz, Iran.

tell:09360379639hbayat@ut.ac.irE-mail:

Abstarct

Sterilized *Iris pseudacorus* L. seeds were sown on growth regulator free Murashige and Skoog's (MS) basal medium, After 8 week, different explant types were excised from seedling such as a leaf, primery and secondary root and crown. The explants were transferred to a MS basal medium supplemented with 30 g L⁻¹ sucrose, 250 mg L⁻¹ L-prolin (1, 2, 3, 4 & 5) mg L⁻¹, 6-benzylaminopurine (BAP) and (0 & 0.5) mg L⁻¹ 2, 4-dichiorophenoxyacetic acid (2, 4-D). All experiments performed in a factoriel completely randomized design (CRD). Cultures were incubated at $25\pm2^{\circ}$ C under a 16-h photoperiod provided by cool-white fluorescent lamps at 35 μ molm⁻² s⁻¹. After 2 weeks, the adventitious shoots were observed on crown explants on a medium containing 1.44 mgl⁻¹ BAP without 2,4-D. While other treatments and explants did not show any proper results. Abnornal leaves were observed on media containing 2,4-D.

Keywords; Iris; tissue culture; shoot regeneration; 6-benzylaminopurine (BAP)